

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Jydske Røverhistorier

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520214656/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

*Jydske Røverhistorier*

3.

fikke saa ønskeligt et Udfald fik den Begivenhed, som jeg nu vil fortælle, og som skal have tildraget sig i Nærheden.

Paa venstre Side af Landeveien, naar man drager fra Aarhus til Viborg, og er kommen forbi Høberg Mølle, sees ved en liden Sø Spor af den forlængst nedbrudte Faldborg-Kirke. I Faldborg-Sogn laae en eensom Gaard, hvis daværende Beboer meentes at have noget paa Kistebunden. En Søndag var han gaaet til Faldborg-Kirke med sine to voxne Sønner og en Tjenestepige. Hustruen med en 9 Aars Datter blev hjemme, for at tage vare paa Huset. Kort efter de Øvriges Bortgang, indtraadte en stor og fjer Qvinde, som, uden nogen videre Indledning, drog en Kniv frem, og befalede Huusmoderen, at lukke op for hendes Pengeskiste. Denne førte hende op i den øverste Stue, oplukkede en meget stor, jernbunden Kiste, og bad hende nu at tage selv. I det Qvinden bukker sig ned i Kisten, for at følge Indbydelsen, griber den resolveerte Bondekone hende om begge Benene, kaster hende paa Hovedet derned, og lukker Laaget i Laas over hende. Derpaa byder hun sin lille Datter at løbe op til Kirken efter Faderen med Beskeed om det, som nu havde tildraget sig. Desværre! det løb ulykkeligt af for det arme Barn. Paa en Bakke udenfor Gaarden stod Røveren selv, for at passe paa, naar Folk gik af Kirke. Da han saae den Lille komme hastig løbende ud istedet for sin Kone, begyndte han at ahne Uraad. Han skyndte sig at møde hende, og spurgte hende, hvor hun skulde hen? „Til Kirken”, svarede Stakkelen, „at hente min Fader; vor Moder har lukket Røverkønen inde i den store blaae Kiste.” – „Følg Du kun med mig”, sagde Røveren, „jeg skal nok hjælpe Din Moder.” – Pigen græd, men maatte gaae ved Røverens Haand ind i Gaarden. Konen saae dem komme ind ad Porten, men tabte dog endnu ikke sin Besindelse; hun tillaaede i en Hast begge Husets Døre, væltede et Kar hen for den ene og en Øltønde for den anden, og bevæbnede sig selv med Kjøkkenøxen. Røveren, som ikke kunde aabne Gaarddøren, opfordrede til Overgivelse; og da denne blev afslaaet, truede han med at myrde Datteren. „Vil Du ikke lukke op” skreeg han, „saa kom hen til Vinduet!” Som draget eller slæbt af en usynlig og rædselfuld Magt gik hun derhen. Røveren holdt det skrigende Barn om Benene, og svingede det nogle Gange rundt omkring sig. „Vil Du endnu ikke?” hvinede han. „Nei!” var den bestemte Qvindes Svar, „kan Du dræbe det uskyldige Barn nu, saa

*St. St. Blicher*

dræber Du os Begge, ifald jeg lukker op." Da svingede han det atter over sig og knuste dets Hoved mod Brostenene. Nu foer han mod Vinduet, men Øxen truede hans Haand, hvorsomhelst den vilde gribe fat. „Farvell!" sagde han med indædt Raserie, og' gik ud ad Porten. Den behjertede Qvinde lod sig endnu ikke lede vild, hun foer allevegne om i Huset, for at møde Røveren, hvis Indbrud hun steds ventede. Hun keeg op i Skorstenen, see! da skrævede han allerede over Piben. Hurtigt reev hun en Vile Halm af en Seng og kastede paa Gløderne, og Røgen tvang ham snart til at opgive dette Forsøg. Endelig kom Folkene af Kirke, saae Røveren paa Huset, ilede og fangede ham et Stykke fra Gaarden. Hans Kone blev nu forløst af sit Fængsel, og Begge kort efter steilede uden for den kjække Qvinds Gaard.